

SÅ TA DA MINE HENDER

1. Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.
2. La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.
3. Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

Komagfjord kirke
tirsdag 8. november

Prest: Ivar Smedsrod
Organist: Irina Girunyan
Kirketjener: Bernt Erling Thomassen

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Solmund Jostein Leirbakken

* 09.11.1932 + 27.10.2022

*Jeg heiser mine slitne seil, jeg kaster loss og drar.
Nå er jeg faktisk klar, min venn, sees vi igjen?*

PRELUDIUM

Hildringstimen

JEG ER EN SEILER PÅ LIVETS HAV

1. Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.
2. Iblant jeg seiler for medvinds bør i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner, min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.
3. Men ofte ensom i brott og brann i uværnetter jeg seiler,
da ingen kjenning jeg har av land, og intet fyrårn jeg peiler.
Men når jeg nær tror mitt skip begravet, da kommer Jesus på bølgehavet,
om først i siste nattevakt.
4. Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde, når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.
5. Når siste storm er engang ridd av, og hjemmets kyster jeg skimter,
jeg ser i solglans et annet hav, krystall som funkler og glimter.
Jeg skuer portenes perlerader og hører englenes myriader
som hilser meg velkommen hjem.
6. La ankret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelsers favn, han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller, mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

T Henry Albert Tandberg 1909 - M Klaus Østby 1909

BRED DINE VIDA VINGAR

1. Bred dina vida vingar, o Jesus, över mig
och låt mig stilla vila i ve och väl hos dig!
Bliv du mitt allt i alla, min visdom och mitt råd,
och låt mig alla dagar få leva blott av nåd!
2. Förlåt mig alla synder och två mig i ditt blod!
Giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god!
Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små,
och låt i frid oss åter till nattens vila gå!

T Lina Sandell 1865 - M Svensk folketone

NORDNORSK JULESALME

Velsigna du dag over fjordan. Velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du gav oss den dagen du fløtta oss hit.
Så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme i armod og slit.

Vi levde med hua i handa men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visserlig sanna: Vi e hardhaua vi, som Du.
Nu har vi den hardaste ria, vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventsti'a, d'e langt sør te Betlehem.

Guds fred over fjellet og åsen. La det gro der vi bygge og bor.
Guds fred over dyran på båsen og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet, du signe med evige ord.
Husan og fjellet og vannet og folket som leve her nord.

POSTLUDIUM

You raise me up